

vedtage denne Paragraf. Der er visse Maal og en vis Vægt, 600 kg, som disse Vogne ikke maa overstige, og skulde man paa en større Vogn sætte 3 Hjul, falder den derfor ikke ind under Paragraffen. Fordi Vognen, om jeg saa maa sige, mangler det ene Hjul, vil den ikke komme ind under Forskrifterne for Motorcykler. Om den nu falder ind under disse Forskrifter, ved jeg ikke, jeg er tilbøjelig til at tro, at den ikke gør det.

Det næste Afsnit handler om Anmeldelse, Undersøgelse og Registrering af Motorkøretøjer. I § 9 bestemmes det, at Køretøjerne skal fremstilles for en af Justitsministeriet beskikket sagkyndig — eller maaske der skal være flere —, som bestemmer, om Motorvognen eller Motorcyklen — Bestemmelsen gælder nemlig ogsaa Motorcykler — maa færdes ude omkring over Landet. Herfor skal der betales 10 Kr. for en Motorvogn og 5 Kr. for en Motorcykle. Det kan være, at dette er en god Ordning, det skal jeg ikke bestride, men jeg synes, at den Pris, der er sat for Eftersynet, ikke svarer til Forholdet mellem en Motorcykles og en Motorvogns Værdi. 5 Kr. for Eftersyn af en almindelig Motorcykle forekommer mig at være en høj Betaling, naar man kun tager 10 Kr. for Eftersyn af en Motorvogn. For øvrigt skal jeg ikke udtale mig videre om dette Afsnit. Der kunde maaske være flere Enkeltheder, som der var Anledning til at drøfte nærmere, men jeg antager, at Lovforslaget ikke kan og ikke vil blive gennemført i den foreliggende Form, men maa underkastes en nøjere Prøvelse i et Udvalg. I dette vil Enkelthederne da kunne optages til Undersøgelse.

Det næste Afsnit indeholder Bestemmelser vedrørende Føreren. Saaledes som disse Bestemmelser foreligger, kan man i Korthed sige, at alle Fordringer til Føreren er blevet skærpet med Undtagelse af Aldersgrænsen, som vistnok er den samme som nu. Jeg havde foretrukket, at man var blevet staaende ved den af Ministeren foreslaaede Bestemmelse om, at en Chauffør skulde have øvet sig mindst 30 Timer, før han kunde faa Lov til at styre et Køretøj. I Landstinget er man gaet ned til 20 Timer, hvilket forekommer mig lovligt lidt. Jeg ved ikke, hvorvidt man i det hele bør gaa bort fra de 30 Timer, men hvis man endelig skal nøjes med de 20, vil det forekomme mig rimeligt, at man havde sat et vist Antal Dage, over hvilke disse 20 Timer skulde være fordelt. En Mand, der i Løbet af f. Eks. 2 Dage øver sig 20 Timer, altsaa

10 Timer hver Dag, vil ikke kunne faa saa god en Uddannelse som en Mand, der øver sig 2—3 Timer daglig i Løbet af en Uge. Efter at have modtaget Undervisning skal Chaufføren aflægge en Prøve for de af Ministeriet beskikkede sagkyndige, og for denne Prøve skal den, der vil føre en Motorvogn, betale 10 Kr., den, der vil benytte en Motorcykle, 5 Kr. Jeg forstaar ikke rigtig den Bestemmelse, der findes i Slutningen af § 17, andet Stykke, og som lyder saaledes: „For Motorcyklers Vedkommende kræves dog kun Attest om fornøden Kørefærdighed“. Skal den, der leverer en saadan Attest, alligevel bestaa en Prøve som den, der gælder for Motorkøretøjer? Der er jo ingen Mening i, at en Mand skal levere denne Attest, dersom han tillige skal underkaste sig en Prøve. Og hvis ikke, synes jeg, at 5 Kr. er vel meget at forlange af den, der blot gaar op og afleverer Attesten og faar Bevis for, at han har Lov til at køre. I samme Paragraf er der en Bestemmelse om, at Retten til at føre Motorvogn kun skal gælde i 5 Aar. Det er vist en udmærket Bestemmelse. Politiet bestemmer altsaa, om vedkommende skal underkaste sig en ny Prøve. Der staar imidlertid ikke noget om, hvorvidt der skal betales yderligere for denne Prøve, men det er vel Meningen. Naar han skal betale for den første Prøve, skal han vel ogsaa betale for den anden. Men Politiet faar dog her Adgang til at bestemme, om Folk skal af med de 10 Kr. eller ikke, og jeg synes, det var bedre, at det blev fastslaaet, om der skal betales igen, eller der ikke skal. Jeg ved for Resten ikke, hvor de 10 Kr. gaar hen, men hvis de gaar til Politiet, vil Bestemmelsen vist ikke være saa heldig, for saa kan man være sikker paa, at Førerne vil blive prøvet igen, hver Gang der er forløbet 5 Aar.

Jeg kommer nu til 4de Afsnit, der handler om Færdsel paa offentlig Gade, Vej eller Plads. Dette er vel nok det vigtigste Afsnit i Lovforslaget. Om Færdselen i Københavns umiddelbare Nærhed er det givet, at der maa være særegne Bestemmelser, og jeg finder det derfor rimeligt, at saadanne Bestemmelser er foreslaaede. Men hvorvidt de passer paa de enkelte Steder, har jeg ikke Lokalkendskab nok til at bedømme, og jeg skal derfor ikke udtale mig videre derom. Derimod finder jeg det rimeligt, at man for Bornholms Vedkommende har ladet Amdtsraadet træffe Afgørelsen, da det er saa sjælden, at Automobilet benyttes derovre, og der er vel ingen, der bedre end det Raad, der omfatter hele Øen, kan bestemme, hvorledes Forholdet skal være.